

Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Untergang der kleinen Leute 1945

Florian Huber

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Untergang der kleinen Leute 1945

Florian Huber

Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Untergang der kleinen Leute 1945 Florian Huber
Monatlang brandete 1945 eine Selbstmordwelle durch Deutschland, die Tausende, Frauen, Männer und Kinder, in den Untergang riss. In welchen Abgrund hatten die Menschen geblickt, dass sie angesichts der Befreiung vom Dritten Reich nur im Tod einen Ausweg sahen? Aus der Sicht derer, die das unfassbare Geschehen selbst miterlebt haben, erzählt der Historiker Florian Huber von dem größten Massenselbstmord der deutschen Geschichte und seiner Verdrängung durch die Überlebenden. Am 30. April 1945 schoss sich Adolf Hitler in Berlin eine Kugel in den Kopf. Zur selben Zeit strömten im Städtchen Demmin beim Einmarsch der Roten Armee hunderte Menschen in Flüsse und Wälder, um sich dort umzubringen. Ganze Familien wurden ausgelöscht, Eltern töteten ihre Kinder. Demmin ist nur ein Beispiel unter vielen: Eine Selbstmordepidemie ergriff tausende Menschen im ganzen Land. Basierend auf Tagebüchern, Briefen, Berichten und Erinnerungen erzählt dieses Buch erstmals vom Untergang der kleinen Leute. Die Massenselbstmorde von 1945 sind ein bis heute verdrängtes Kapitel der Zeitgeschichte, für die seelischen Wunden, die Überlebende und Angehörige davontrugen, interessierte sich jahrzehntelang niemand. Beidem, der Selbstmordwelle wie dem Schweigen, Verdrängen und Vergessen, lag dasselbe Motiv zugrunde, die Flucht vor dem Unerträglichen. Die tieferen Ursachen aber verbargen sich in der Innenwelt der Deutschen, die zwölf Jahre lang im emotionalen Ausnahmezustand gelebt hatten. Florian Huber entwickelt die Geschichte der Gemüts- und Gedankenwelt der Menschen im Dritten Reich im Wechsel von historischer Reportage und Mentalitätsstudie – ein fesselnder Blick auf die Gefühle der kleinen Leute, die in ihren Untergang marschierten.

Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Untergang der kleinen Leute 1945 Details

Date : Published February 16th 2015 by Berlin Verlag

ISBN : 9783827012470

Author : Florian Huber

Format : Hardcover 304 pages

Genre : Nonfiction, History, War, World War II

 [Download Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Unter ...pdf](#)

 [Read Online Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Unt ...pdf](#)

Download and Read Free Online Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Untergang der kleinen Leute 1945 Florian Huber

---

From Reader Review Kind, versprich mir, dass du dich erschießt. Der Untergang der kleinen Leute 1945 for online ebook

Ernst says

In April and May 1945 a wave of suicides hit Germany, preceding and following the invasion into Germany by American, British and Russian troops. In some small towns, hundreds of people took their own lives and the lives of those they loved, in many cases their small children. This book gives a graphic description of these days and weeks, and the suicides and murders that took place. Huber succeeds in painting a portrait of the ordinary Germans that saw their world collapse, their identity vanish and therefore their reason for living disappearing. An impressive book!

Rolf Akker says

Whole villages committed suicide in Germany at the end of the war. This book tries to answer the question behind this collective suicide and dwells into the psychology of Germans before, during and even after the war. It gives a valuable insight into the minds of ordinary Germans and their participation in WWII. This is one of the best books I read about the psychology of the German civilian and their perspective on the evolution of things in WWII

Kitty Red-Eye says

Finished, December 14th.

I realize these stories have existed for a long time, but I have never encountered them before and am shocked now. It's such a new and unknown perspective to me. All the guilt and the shame of the Nazi years and its people remains intact, it's not an absolution. But it is a perspective too, and one worth contemplating. It's my first book about the German WW2 generation which isn't about the war or the Vernichtung, but I'm absolutely sure it won't be the last. I might have had enough for a little while, though. «Human, all too human.»

Scary.

Note 2: still not finished, but have to write this down. There is a point just over half-way through where the world/Weltanschauung of the post-WWI generation is described. The children born around 1920. Depressing childhoods, broken parents, starving people, drinking fathers, depressed mothers, dead frozen old ladies on benches in parks. Street fights between political gangs. Religious/political-religious sects. Germany needs HOPE.

Then comes Hitler.

It's so fucking tragic. I think I do understand somehow that yeah, had I been there at the time, had it been me, then there is nothing, not one single thing, suggesting that I would have been any better. I've read it

before and I know it, but I have never really felt it before. It is really well-described. Very effective too, since I've only read a few Pages and yet I for the first time (think I) understand how it could happen.

(And please: Don't judge me if you haven't read it.)

Not finished, but wrote down some thoughts and had to store them somewhere. Am about half-way through:

There are many quote-worthy passages, but I don't want them to pop up in the feed of my friends on GR. It's depressing (if you can read German). I'm not much for trigger warnings, but I'll add a sadness warning. Some of the scenes described are quite unsettling. (Hint: the «Red Army + German women» equation).

Other scenes described are unsettling too, but in a very different way. Many of the suicides are convinced nazis. There is an element of sadness, but then you think of all the suffering they caused, all the dead, the murdered, the slave camps, the extermination... there was so much death and horror to go round, why should the enablers live longer than their victims?

Then, what about the children? Did the German children «deserve» it? Of course no more than the other children of WW2. But then we are back to all the deaths and the horror. There was so much of it. What are a few more ten thousands of death in 1945?

Ah. I'm thinking in circles. And on and on it goes.

Tgv says

Intrigerend boek dat de gedachtengang blootlegt van een aantal gewone Duitsers tussen 1933 en 1945 via dagboekfragmenten en observaties van journalisten, en inkijk geeft in een bizarre periode volgend op de Duitse nederlaag.

Bou says

Het is een van de vergeten episodes in de Duitse geschiedenis: de zelfmoordepidemie die direct na de bevrijding door de Geallieerden van het Duitse nazi juk plaatsvonden. Centraal staan de gebeurtenissen in de Oost-Duitse stad Demmin, waar bijna 700 mensen zich van het leven beroofden na de Russische bezetting.

Het boek opent met de 'bevrijding' van de stad Demmin, die - nadat ze de oorlog ongeschonden door is gekomen - te midden van plunderingen en groepsverkrachtingen in vlammen opgaat. Aangrijpende verhalen van moeders die hun peuters verdrinken, ouders die eerst hun kinderen en dan zichzelf doodschieten.

Het centrale deel bestaat uit een overzicht van hoe dit zo ver heeft kunnen komen. Hoe deze mensen tot hun daad kwamen. Het geeft een goed beeld van de staat van het Duitse geweten, de adoratie van Hitler, de opwindende eerste oorlogsjaren tot en met de gelatenheid en afstomping van de latere oorlogsjaren, als de krijgskansen zich tegen Duitsland keren.

De auteur weet dit op overtuigende wijze over te brengen en je krijgt een beeld van de vertwijfeling maar vooral van het besef dat de zogenaamde idealen die ze zijn bijgebracht, de offers die ze gebracht hebben, dat dit alles voor niks is geweest. Verraden door de Führer, verzwolgen door de afgrond die zich opende.

De zelfmoordepidemie blijft tot op heden ten dage buiten beschouwing in het Duitse 'herinneringsoffensief'. Het is een van de laatste onbesproken taboes van de oorlog, waardoor hun daden een zuiver persoonlijke tragedie blijft.

Maarit says

Teoksen aihepiiri oli hyvin kiinnostava, mutta harmittavasti sitä käsiteltiin kunnolla vain kirjan alkupuoliskolla. Itsemurha-aallot olivat erityisen tavallisia juuri sodan loppuvaiheessa, kun neuvostoliittolaiset joukot tunkeutuivat Saksan alueelle tehden tuhojaan samoin kuin saksalaiset olivat heidän alueillaan tehneet. Itsemurhista puhumisesta tuli tuolloin arkipäivää ja massahysteria valtasi ihmisiä hyvin helposti varautumaan pahimpaan.

Kirjan loppupuoliskolla siirryttiin sitten siihen tavalliseen "kuinka Hitler nousi valtaan, teki Saksasta suurvallan, aloitti sodan ja hävisi sen" jankkaukseen, jonka keskiössä ovat tosin osittain kirjan alussa esiintyneiden henkilöiden mielipiteet ja ajatukset ennen tuhoon ja joissain tapauksissa myös hyvin epätoivoisiin tekoihin ajautumista. Kirjan lopussa kävi ilmi myös se, ettei tätä ilmiötä ole aikaisemmin juurikaan tutkittu, vaan se on jätetty käytännössä huomiotta muiden asioiden ollessa painavampia.

Tintenhain says

Aus Gründen (siehe Profil) gibt es meine Rezension nur noch auf dem Blog
<https://tintenhain.de/2016/06/06/flor...>

Matti Karjalainen says

Nimestään ja takakannen esittelytekstistä huolimatta Florian Huberin tietokirja "Lupaathan tappaa itsesi" (Atena, 2016) käsittelee yhtä lailla saksalaisten suhdetta kansallissosialismiin Hitlerin valtaannoususta toisen maailmansodan loppuun kuin itsemurha-aaltoa, joka puhkesi maan itäisissä osissa puna-armeijan vyöryessä kohti Berliiniä. Järkyttävää mutta samalla kiinnostavaa luettavaa.

Anka Räubertochter says

Die erste Hälfte des Buches, die sich ausschließlich mit Selbstmorden aufgrund der Kapitulation Deutschlands und dem Einmarsch der Siegermächte befassen, hat ein mir völlig unbekanntes Thema beleuchtet. Der Schreibstil war zwar sachlich, die Beschreibungen gingen trotzdem sehr nahe. Die Verzweiflung der Menschen war spürbar.

In der zweiten Hälfte fehlt mir dennoch der Bezug zum eigentlichen Thema. Es war lediglich eine grundsätzliche Erklärung für die massenhafte Verdrängung der Schuld unter den Deutschen. Deshalb ein

Stern Abzug.

Trotzdem kann ich das Buch nur allen empfehlen, die sich für die Schicksale der "kleinen Leute" in Nazi Deutschland interessieren.

Hermien says

Een zeer leesbare intrigerende en fascinerende analyse van het Duitse volk in de jaren voor en aan het einde van de Tweede Wereldoorlog.

Moth says

Tämä oli mielenkiintoinen näkökulma toisen maailmansodan Saksaan, jotakin sellaista mistä en ollut ennen lukenut. Ainoa miinus tuli edestakaisin hyppivästä ja ajoittain sekavasta kerronnasta, joka nimien ja paikkojen suuren määrän kanssa teki lukemisesta ajoittain hieman haasteellista.

Kaarina says

Odotetusti yksi häiritsevimpiä ja mieleenjäävimpiä muistitietohistorian tekstejä.

Kirjan alkuvyörytys raportilla kymmenistä tuhansista itsemurhista – erityisesti laajennetuista sellaisista – keväällä 1945 on melkein tukehduttavaa luettavaa. Sen perään Huber kuitenkin aloittaa uuden jakson, kun hän lähtee kolmannessa osassa 1920-luvusta eteenpäin taustoittamaan kolmannen valtakunnan tunneilmaston kehitystä ns. tavallisten ihmisten näkökulmasta. Kuva rakentuu vähitellen melko runsaalla aineistolla, ja kysymyksiä jää myös avoimiksi. Kokonaisuus oli kuitenkin tällaiselle ei-asiantuntija-lukijalle varsin vakuuttava.

Totalitaarisen yhteiskunnan rakentaminen mieluisten uudistusten ja reippaan etenemisvauhdin varaan, "toisia" koskevien oikeuksienmenetyksien – vähitellen myös vapauden- ja henkienriistojen – hinnalla, välittyä useiden muistelijoiden ja ulkopuolisten tarkkailijoiden sitaateista. Yhteiskuntasopimus perustettiin kapenevan näkökentän varaan: oli edullista ja vähitellen välttämätöntäkin pitää katse niissä seikoissa, jotka "kuitenkin" paransivat omaa asemaa ja elämänlaatua. Kävi aina vain ahdistavammaksi vilkuilla sivuille ja pakollisemmaksi pitää oma tunnevire etenemisen hurmassa. Tappio ja sitä seuranneet kaoottiset vaiheet pysäyttivät saksalaisten emotionaalisen kokemuksen mahdollisuudet kuin seinään.

Kirja on vetävästi kirjoitettu, vaikka määrettä "helppolukuinen" ei oikein tematiikan takia saata käyttää. Tarkka oikoluku suomalaiselle käännökselle olisi ollut hyödyllinen – esimerkiksi nimien oikeinkirjoitus heittelee samallakin sivulla edestakaisin.

Tuija says

Hyvä lisä toista maailmansotaa etenkin Saksaa koskevaan tietokirjallisuuteen. Asia kerrotaan henkilöiden - oikeiden historiallisten henkilöiden - kautta, mikä tuo näkökulman lähemmäksi lukijaa. Saksalaisten

(joukko)itsemurhat sodan loppuvaiheessa oli itselleni tuntematon asia. Kirja on hyvin kirjoitettu, ehkä jopa populaariin tyyliin, ei liian tieteellisesti - tästä tietysti iso kiitos kuuluu myös kirjan suomentajalle, joka on tehnyt erinomaisen työn (loistavaa suomen kieltä).

Liza says

Jeetje, dat was een dikke heftige pil. Ik wist niet helemaal wat ik kon verwachten. Ik had verwacht dat het een leesboek zou zijn waarbij je in een verhaal werd gezogen wat zich zou spelen in / rond de tweede wereldoorlog. Dat bleek niet helemaal te kloppen. Het is vrij heftig om te lezen waardoor ik het niet al te lang achter elkaar kon verwerken. Hierdoor heeft het best lang geduurd om het boek helemaal uit te lezen. Kind, beloof me dat je de kogel kiest is een boek opgebouwd uit allerlei kleinere (waargebeurde) verhalen die gaan over het leven nadat Duitsland is gecapituleerd. Mannen, vrouwen en kinderen zijn het slachtoffer van zware depressies en nemen hun families hierin mee. Ze zien grotendeels geen uitweg meer waardoor ze massaal sterven aan zelfdoding. Het ene verhaal is nog meer luguber dan het vorige.. er zijn namelijk ook een aantal foto's te zien waardoor je een nog beter beeld krijgt van wat er allemaal is gebeurd. Ik moet zeggen dat ik er zelf niet zo veel van wist. Voor mij waren deze verhalen nieuw. Je hoort wel veel over de doden tijdens de oorlog, maar de doden die daarna nog volgden als gevolg van is minder over bekend. Mocht je geïnteresseerd zijn in verhalen over de tweede wereldoorlog dan is dit wel iets voor jou.

Kyra says

Het voelt altijd een beetje ongepast om een 'slechte' rating te geven aan een boek met zo'n zwaar onderwerp. Kind, beloof me dat je de kogel kiest is een zakelijke, afstandelijke vertelling van het leed van de gewone Duitser rond het einde van de Tweede Wereldoorlog. Om precies te zijn de vernietigende angst voor de Russen en de zelfmoordepidemieën die hierop volgden. Het boek is gebaseerd op brieven, notities en verhalen uit die tijd.

Zeker in de eerste helft van het boek is het heel veel van hetzelfde. Het klinkt heel bot als ik het zo zeg, maar het is pagina na pagina met 'familie X pleegde zelfmoord, alle vrouwen in familie Y werden verkracht, die jonge moeders verdronken hun kinderen in de rivier', alles in dezelfde monotone, weinig persoonlijke stijl. Misschien een beetje gek, maar het zorgde er bij mij voor dat ik eerder een beetje werd afgestompt dan dat ik helemaal opging in het verhaal. Een schrijver kan wel schrijven 'de mensen werden gek van angst', maar dat kwam verder totaal niet over. Het leest als een aaneenrijging van notities, gemaakt door een observator die er alles aan wil doen om objectief te blijven.

Begrijp me niet verkeerd, het is een interessant en te weinig verteld verhaal. Mensen hebben het hier niet over. In mijn geschiedenislessen kwam het niet aan bod. Maar wat een belangrijk artikel óf een aangrijpende historische roman had kunnen zijn, leest voor geen meter als boek dat maar doorgaat en doorgaat met meer van hetzelfde. Belangrijk verhaal, slechte vorm, is mijn conclusie.
